

videtur adhibuisse, ut omnes, qui eiusmodi orationis capiantur illecebris, prorsus à legendo repulerit. Hæc igitur omnia cum ipse mecum animo agitarem, ac voluntatis erga Italiam meæ testimonium relinquere non obscurum alterum cuperem, eò me facile adduci sum passus, ut cuius antiqua, eaq. pulcherrima tempora florescente adhuc ad eiusmodi conatus ingenio prodidisset, posteriora quoque, licet longe ab illa dignitate remota, nunc demum maturescere cum ætate iudicio mihi describenda susceperem. Hic statim magna illa, qua ceteros quoque video circumuentos fuisse, difficultas occurrit: unde nam res tam antiquas, tam obsoletas, tam dispersas eruerem, quas constaret à nemine accurate fuisse memoriæ consecratas? Valuit hoc quidem plurimum ad meam in hoc officio debilitandam, ac propè frangendam industriam. Verum contra tanta fuit meæ in hoc quoque genere operæ probandæ cupiditas, ut quod postea experiens sensi, nulla rem aggresso subsidia defutura sperarem, si modò ad ea conquirenda paullisper animum adiecissem. Quamobrem ad perscrutanda omnia siue manifesta, siue occulta, ad hoc studium quoquomodo pertinentia monumenta conuersus, primum omnes mihi siue profanarum, siue sacrarum actionum, qualescunque essent, commentarios comparavi. deinde vetera Italiæ, & maxime Lombardiæ tabularia perlustraui, atque omnia ferè, quæ apud ciuitates, ecclesias, monasteria Pontificum, Regum, atque Imperatorum diplomata residebant, aut præsens inspexi, aut certè absens beneficio amicorum, hospitumq. cognoui. postremò singularum etiam Chronica ciuitatum, quæ post millesimum à CHRISTO annum confici in Italia cœpta apud priuatas nunc etiam familias asseruantur, adiunxi. Ita his omnibus assidua opera, ac flagranti studio lectis, & rebus, temporibus, locis, ac personis inter se accuratissime comparatis, ac iudicatis, fallacibus plerisque huius operis angustiis, quæ obstare videbantur, occurre. Ceterum narrationem neque altius, quàm ab aduentu, regnoq. Longobardorum institui, neque longius, quàm vsque ad mortem Imperatoris Henrici Quinti produxi. Neque enim aut solennia anteuertere Italici regni primordia volui, quod à Longobardis illatum adhuc vsque tempora continuata Regum, Imperatorumq. serie permanuit. neque citeriora attingere tempora omnibus iam scriptorum destitutus auxiliis potui. Neque tamen despero, breui fore, ut, si ad diuinas humanæ se quoque opes adiunxerint, facile ex his etiam salebris, quæ progressum impedire meum videntur, emergam. Factum est autem, ut cum in horum, quæ dixi, tempo-